

≡ Místo úvodníku ≡

KAREL ČAPEK: KDYBYCH...

Kdybych se na Nový rok ráno probudil jako Pánbůh, - nebo ne, to by nešlo, neboť Bůh nikdy nespí; tedy kdybych se na Nový rok probudil jako svatý Petr, řekl bych si: "Copak bych měl letos udělat pro ty čerchmantské Čechoslováky? Oni jsou to sic kacíři a někdy, hrom do nich!, holota nevděčná; ale něco z nich může být. Já myslím, že mají trochu drsné povětrí; snad proto jsou tak zlostní a zarytí. V létě mají horko a bouřливо, že na sebe podrážděně vrčí; a v zimě jim mrzne tak, že každý myslí jen na sebe a k těm druhým je jako rampouch. To dělá to klima. A proto se jim nic nelíbí; zima je jim příliš studená a léto příliš horké; je-li něco černé, je jim to příliš černé, a je-li něco bílé, je jim to příliš bílé; jakživo jim nic není recht. To si tak zvykli z toho svého počasí. Ale počkejte, darebníci, já vám ukážu; nadělím vám počasíčko jako někde u moře; dám vám vlídné zimy, - se sněhem, to se rozumí, takový snízek je dobrota; a lahodná léta se sluncem i vlažičkou, - to by v tom byl čert, abych vás nepředělal. Kdybyste vy sami byli na sebe vlídnější, bylo by vaše počasí mírnější; ale když nechcete začít vy, začnu já. Pomáhej vám Pánbůh v novém roce!"

Kdybych se na Nový rok ráno probudil jako ministerský předseda, moc bych se tomu podívil a v rozpacích bych si hladil bradu. ("Aha," řekl bych si, "musím se oholit.") Když bych si po chvíli zvykl na zázračnou změnu své existence, zůstal bych ještě pár minut v posteli, jako jsem dělával, dokud jsem byl obyčejným občanem, ale nespál bych už, nýbrž uvažoval bych asi takto: "Propánakrále, tak letos máme dělat to jubileum republiky. Já vím co: já svolám ministerskou radu a řeknu: Mládenci, tak loni jsme vládli na památku Rakouska; letos musíme vládnout na památku

republiky. Koukejte se, musíme to dát nějak dohromady; pravý a levý tábor, to je pro kočku; republika, to je jako - kruh; copak je v kruhu nějaké pravé nebo levé křídlo?" - Nyní by mě napadlo mnoho jiných argumentů, ale ty bych si nechal až pro ministerskou radu; načež bych vstal, dbaje toho, abych - pro štěstí v novém roce - vstával napřed pravou nohou.

Kdybych se na Nový rok ráno probudil jako primátor města Prahy, pohlížel bych chvíli do lepší budoucnosti a pak bych si řekl: "Tak se mně zdá, že má ten Čapek pravdu; ono by se už opravdu mělo začít s tím zeleným pásem kolem Prahy. Když si tak představím pěkné aleje... a louky pro děti... a sem tam háječky... No dobrá, dáme se do toho."

Kdybych se na Nový rok ráno probudil jako milionář a muž vládnoucí prostředky, řekl bych si: "To už je rok dvacet osm? Bože, to to utíká! Nic platno, letos se musí něco s penězi pořídit; něco se musí na památku postavit nebo založit, ale aby to stálo za to. O tom se musí přemýšlet; ale peníze na to budou, o to se už postaráme."

Kdybych se na Nový rok ráno probudil jako dvacetiletý mládenec, obrátil bych se na druhý bok a spal bych dál. Bodejť, budu si po silvestru něco myslet!

Kdybych se na Nový rok ráno probudil jako má čubička Minda, drbal bych se chvíli zadní nohou (neboť měl bych takovou neřádnou blechu na zátylku) a pak bych si řekl: "Letos už nebudu zlobit svého pána, budu pěkně chodit ven, nebudu roznášet kosti po schodech, budu zachovávat čistotu, nebudu spát na kanapi, nebudu v zahrádce běhat po záhonech - Načež bych dostal kostku cukru a měl bych nesmírnou radost ze života..."

Také my přejeme všem dobrým lidem radost ze života celý rok 2023.

≈ Co nás čeká v lednu ≈

Ve středu 18. 1. v 17.30 h * SLOVA PRO UŠI I PRO DUŠI v klubovně Městské knihovny Praha 1. K uvítání nového roku jsme si vybrali povolaného z nejpovolanějších, který dovede potěšit svými vemlouvavými verši nejen duši, ale i uši vtipnými a rozvernými „říkankami“ na tři slova apod. Nenašlo by se asi moc těch, kteří by nám mohli poskytnout v této rozhárané době balzám na duši a navíc pomohli optimisticky odstartovat ten nový rok. Ale jistě souhlasíte, že mezi takové určitě patří **FRANTIŠEK NOVOTNÝ**. Možná, že ho posloucháte v rozhlase, setkáváte se s ním na různých poetických pořadech a možná, že máte doma některou z jeho knížek, ve kterých je radost si číst. Každá je jinak laděná, každá má nějaké „svoje“ kouzlo. V pauzách ho na kytaru doplní Pavel Štědrý, který také připravil plakát (příloha). Přijďte včas, budeme mít rezervovaná místa.

O Františkovi Novotném si můžeme na internetu přečíst: Přes 30 let pracoval v Československém rozhlasu, nyní v Českém rozhlasu, kde připravoval hudební pořady *3 x 60 a to stereo*, *Texttempore* nebo *Šansony, songy a písničky* (s herečkou Janou Hlaváčovou). Po Sametové revoluci působil jako vedoucí Redakce vysílání pro zahraniční krajany. Český rozhlas Dvojka vysílal od ledna 2015 do března 2019 jeho společný pořad s Ludškem Munzarem *Okouzlení slovem*. Na Dvojce František Novotný také občas moderuje nedělní *Dobré ráno, Česko!*. Dlouhodobě spolupracoval se skupinou Spirituál kvintet, především jako textař, ale i jako hudební režisér jejich koncertů. Je znám jako originální básník, jenž napíše během 10 minut na tři náhodně zvolená slova krátkou báseň jako oblíbené zpestření pro zábavu posluchačů koncertů skupiny, což bylo zaznamenáno i na gramofonových deskách. Písňové texty tvoří i pro další interprety. V posledních letech se věnuje veršům pro děti, básně píše k obrázkům Karla Franty.

Ve čtvrtek 26. 1. v 16 h * se sejdeme v **Centru sociálně-zdravotních služeb, Bendova 5** a pozveme hosty z Centra a pustíme si něco hezkého k poslechu i k podívání. To jak budete mít náladu. Na pořadu je také novoroční přípitek a dozvíte se i případné další podrobnosti o našich připravovaných zájezdech. **I to, že už vybíráme zálohu 1000 Kč na každý zájezd.**

Ve Werichově vile probíhají jakési rekonstrukce, takže jsme na leden termín nedostali. Proto jsme přijali hned první únorový:

V pátek 3. 2. od 17 h vás můžeme pozvat na další * Werichovské setkávání * **HUDEBNÍ VYZNÁNÍ JANA MATĚJE RAKA**. Setkání s Matějem Rakem a jeho kytarou bylo vždycky mimořádně příjemným zážitkem, a tak si ho zase dopřejeme. Jeho kytarové úpravy skladeb Jaroslava Ježka a dalších skladatelů vyvolávají pokaždé na koncertech velké nadšení. Vstupné 100,- Kč, senioři 60,- Kč, členské 50,- Kč.

Matěj Rak je šťastným důkazem toho, že jablko nepadá daleko od stromu a ve svém kytarovém umění otce Štěpána Raka bravurně dohání. Nebo někdy i předhání? Popovídá si s námi o svých hudebních láskách, a ty mohou být v něčem i vzdálené těm, které vyznává Štěpán Rak. Uvidíme, necháme se překvapit. Také už víme, že mezitím, co jsme se s ním neviděli, složil vlastní skladby s vlastními texty, které vyšly na několika albech, a na ty jsme zvlášť moc zvědaví. Na jeho webových stránkách najdeme kromě jiného také tento výrok: „*Hudba je takové zvláštní klenotnictví, kde můžete v té neobyčejnější papírové krabičce za šesták najít maha-*

radžův drahokam a hned vedle v nádherně zdobené etuji je jen trocha převařených nudlí. Dům tam můžete stavět od komína a do cíle můžete dojít kteroukoli cestou.“

A hned další únorové těšení:

V sobotu 11. 2. od 19 hodin bude **KLOBOUKOVÝ BÁL**, jako vždy na Průhonu. Seznam už se plní, radši se včas přihlaste. Bude to v řepských novinách. A chystejte kostýmy a věci do naší tomboly. A kdyby na vás při tom štrachání někde vypadly drobnosti, které by se hodily do pytlíků pro děti při Čochtanově Třeboni, případně malí plyšáci a podobné hračky, přineste také. Máme tam velkou spotřebu.

≡ Novoročenky ≡

Všechny potěšily, ty poetické, i ty legrační. A díky za ně. Nejmilejší byla ta ze Semaforu

nic není lepšího
pro lidskou duši,
nežli učiniti, aby
smutná duše byla
méně smutná

Tu větu vyslovil tehdy ve svém vánočním projevu těžce zkoušený prezident Hácha. Považujme ji za vzkaz z oněch krutých dob nám, v našich nelehkých časech. Budeme se snažit, aby její poslání bylo smyslem naší práce, jak o Vánocích, tak v roce 2023. Chceme tu ale připomenout ještě jednu větu. Tu, kterou nám kdysi zpívali V+W. Je v ní naděje:

nikdy nic nikdo nemá
míti za definitivní
neb nikdy nikdo neví
co se může státi

Potěší nás, pokud budete tyto řádky považovat za poněkud neobvyklou novoročenku.

Zařádky přehledně

Luděk Dohnal
Za všechny v Semaforu.

A ještě pár dalších posíláme dál:

- Přejeme vám co možná hezké a klidné vánoce a ať v roce 2023 máte vždy někoho, kdo učí vaše srdce, aby se smálo. Luděk Dohnal s Janou Pušmanovou

- Hezké, i když místy ne moc povzbuzující, bylo i přání od Pavla Štědrého. Ale světýlko naděje na konci také je. Jeho PF je však ve formátu, který není v našich silách překopírovat, tak někdy osobně.

◀ Mimochodem, na pana Nykla a jeho groteskové filmy s krásnými obrázky se těšíme 20. února v 17.30 h v Městské knihovně Praha 1.

• Přemysl Rut poslal dvě audionovoročenky, ale ty sem také nemůžeme přenést. Někdy si je můžeme přehrát.

• Z vánoční úvahy Radka Máchy o celoživotním hledání aspoň kousek:

„Nevím, zda jste letos něco hledali a posléze nacházeli. Skutečností je, že hledání věcí materiálních je snadnější, než hledání záležitostí jiných. Třeba tolerance, upřímnosti, přátelství, pravdy, poctivosti. Tady přidám větu, kterou ve filmu Svět, kde se žebra pronesl Hugo Haas: Ten bude tak dlouho poctivej, až mu na to přijdou.

Vážení, přeji vám všem zdraví, pokud ono je, vše je na tom světě přijatelnější. Taky štěstí ve všech formách a rozloučím se slovy, která vždy při loučení pronášel Stanislav Zindulka: A ne abyste se polepšili !!!!“

• Tak ať nám život ubíhá v dobré náladě, ať nás netrápí žádné problémy a ať je nám zkrátka dobře na světě. Eva Gutová

≈ Kde bychom se mohli setkat ≈

- 16. ledna v 19 hodin - Vernisáž výstavy Kateřina Černá: SNY ZAZNAMENANÉ v Muzeu Kampa. Pozvánku máte v příloze.
- 17. ledna v 18 hodin - 100. Koncert na schodech v UMPRUM Praha 3, Žižkovo nám. 1. Zahraje BZZUŽBAND. Pozvánku jsme už posílali.
- 24.1. v 18 hodin Radiocafé - HOVORY W s Antonínem Panenkou. Rezervace na tel.: 221553555. Pozvánka je v příloze.

➤ Z dalších pozvánek:

• Díky Jaroslavu Majerčíkovi jsme se kromě mnoha jiného dozvěděli, že se chystá nový muzikál (tak tedy staronový, ale v novém kabátě) Jiřího Suchého DOBRĚ PLACENÁ PROCHÁZKA, který bude uveden v divadle Semafor ve druhé polovině dubna 2023. Internetové vstupenky si můžete pořídit už dnes na stránkách Semaforu. (Ale spěchejte, už jich tam moc nezůstává!).

- Jaroslav posílá také odkaz na záznam plzeňského koncertu z roku 2018 na počest stých narozenin Miroslava Horníčka. Vzdát hold velkému umělci a zavzpomínat na něho přišli také Jiří Suchý a Jitka Molavcová. Chcete-li, otevřete si ho:

<https://www.youtube.com/watch?v=LuRCSc5EmtY>

- Studiová scéna divadla Na Vinohradech
„FERDINAND PEROUTKA JE GENTLEMAN“
13. února v 19.00

Scénické čtení z cyklu „NEPODVOLENÍ“, další díl o důležitých osobnostech novodobé české historie. Na řadu nyní přichází elitní novinář Ferdinand Peroutka.

Připravují: Barbora Mašková (režie), Vladimír Čepek a Lukáš Mathé

Účinkují: Simona Postlerová, Tomáš Pavelka, Kryštof Rímský, Viktor Javořík

Po představení následuje beseda s vnučkou F.P. T. Kaslovou a M. Gromanem (Společnost F.P.). Vstupné 200 Kč. **Můžeme vám pomoci sehnat vstupenky!**

≈ Nechte se odbourat ≈

aneb silvestrovské dozvuky z knihy Smích za zlatou mříží

Se zvířátky

- Na policejní stanici přijdou dva policajti s tučňákem a ptají se velitele: Náčelníku, našli jsme tučňáka, co s ním máme dělat?“
„Vemte ho do zoo,“ povídá náčelník.
Druhý den přijdou policajti s tučňákem znovu. Velitel se chytá za hlavu: „Vždyť jsem vám řekl, abyste ho vzali do zoo!“
„Tam jsme byli včera, dneska jdeme do kina.“
- Přejde paní k veterináři a říká: „Pane doktore, ten pes mi nežere, nežere a nežere.“
Doktor se na něj jen tak podívá a odpoví: „Paní, ten pes vám žrát nebude, nebude a nebude, protože je dřevěnej, dřevěnej a dřevěnej!“
- Sedí dva moli na výloze obchodu s textilem a jeden říká: „Podívej se, tenhle svetr stál ještě minulý týden čtyři stovky a dnes je už za šest set.“
„No jo,“ povzdychne druhý mol, „to žrádlo je čím dál dražší!“
- Ptá se mladá paní své kamarádky: „Proč ty ses vlastně ještě nevдалa?“
„Můžeš mi říct, proč bych to dělala? Mám psa, papouška a kocoura.“
„A to ti nahradí chlapa?“
„No jistě. Pes pořád vrčí, sežere, co se dá, papoušek kecá nesmysly a kocour, ten není celou noc doma!“
- Soused zjišťuje přes plot: „Na koho to včera vaše manželka tak křičela?“
„No, na koho... na psa,“ povídá druhý muž.
„Ubohý pejsek! Slyšel jsem, jak vyhrožovala, že mu sebere klíče od bytu.“
- Jdou dva lední medvědi po Sahaře a jeden povídá: „Hergot, tady to ale muselo klouzat!“
„Proč myslíš?“
„No, že tak sypali!“

S blondýnkami

- Během plavby na moři se blondýnka pokouší navázat rozhovor s velmi atraktivním mladým mužem: „Promiňte, také plujete na této lodi?“
- Povídá blondatá žena manželovi: „Měl bys jít zalít zahrádku.“
„Ale vždyť venku prší.“
„Tak si vem deštník!“

/Z rozhovoru Radkina Honzáka se Zitou Senkovou na ČR Dvojka/

- Do zákoutí našich myslí nahlížíte už několik desetiletí. Co v nich nebo spíše v nás čtete?

Radkin HONZÁK: Původně se tomu říkalo duše, potom vyšší nervová činnost, potom psychika a dneska je to mysl. Takoví ti přední badatelé v oblasti myslí se shodují v tom, že to není jenom to, co vzniká v tom prostoru mezi ušima, že ta mysl je v podstatě nějakým způsobem výtvar celého našeho organismu a náš organismus je propojen se svými nejbližšími i vzdálenějšími. Čili moje mysl je jistým způsobem odraz toho, co prožívám já, ale co zažívám spolu s tou velkou sociální skupinou, ve které se pohybují. Naše mysl pochopitelně je velice hédonistická a touží po příjemných zážitcích a zapomíná na to, že už Aristoteles rozdělil to, co chceme, na potřeby a přání. Ty potřeby jsou nezbytné a je třeba je saturovat a naplňovat, zatímco ty přání jsou prostě unterholty, které když nebudu mít, tak se nic nestane. To už řekl Sokrates, když tenkrát vylezl na to tržiště: To je věcí, které nepotřebuji... Jenže my jsme si to v tom neobyčejném ekonomickém boomu, který zažíváme posledních 20 let díky tomu, že jsme v Evropě, ppletli, a jaksi řada přání se mnoha lidem jeví jako potřeby, kterých se urputně domáhají, a někdy takovým způsobem, že to až není hezké.

- Co čtete v našich myslích?

Radkin HONZÁK: Já myslím, že se ta společnost značně rozatomizovala, že chybí to, čemu se dá říct soudržnost, vytrvalost ve vztazích a věrnost v těch vztazích, že stejně tak, jako je celá řada věcí... Můj dědeček se celý život holil jednou břitvou. Můj táta taky. Já už měním čepelky, nicméně jsou holící zařízení na jedno použití a na vyhození. A takových věcí je celá spousta. A bohužel tohle jednou použít a vyhodit se dostává i do mezilidských vztahů. A navíc ta představa, že já komunikuji, když se zavěším do té elektronické sítě, je trochu scestná, protože ta komunikace je nesmírně povrchní a v podstatě neexistující, skutečně virtuální. Mně chodí: Pošlete mi lajky. Já jsem původně myslel, že to jsou ti psi. Nevím, jak mám posílat lajky, protože já v tomhle nejedu... Ale lidi pak nejsou schopni napsat větu, která má dvě čárky, protože je to samý smajlík a samé výkřiky narcistického charakteru.

/Celý rozhovor na: <https://dvojka.rozhlas.cz/prepis-jak-vidi-radkin-honzak-1-ledna-2019-7717005/>

A JEŠTĚ PARADOXY PANA CHESTERTONA

- Nejtěžší řetěz, ke kterému kdy byl člověk přikován, je řetízek k hodinkám.
- Tolik chytrých věcí se učíme vykonávat. Ted' je před námi velký úkol, jak se některé zase odnaučit.
- Dnešní občan je zmaten a ztrácí duševní rovnováhu, protože ho média zahlcují fakty. Ukáže-li se, že vůbec o fakta nejde, je to podle novinářů také fakticky v pořádku.
- Moderní svět si nepřipouští, že je nenormální, protože neví, co je normální.

